

รธน. มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๓

พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ กำหนดมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยให้การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระทำได้ภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน แม้ว่าการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือจูงใจให้ผู้อื่นดื่มไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมจะมีผลกระทบต่อการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวและจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพอยู่บางส่วนหากมีการฝ่าฝืนก็ตาม แต่ก็เป็นการจำกัดเสรีภาพภายในขอบเขตเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพ และเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคอีกทั้งเป็นบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพเท่าที่จำเป็น เนื่องจากมิได้ห้ามการโฆษณาโดยเด็ดขาดหากการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ซึ่งสร้างสรรค์ย่อมสามารถกระทำได้มิได้กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพของบุคคล และมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลที่ขายสินค้าประเภทนั้น ส่วนการที่มีให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักรนั้น เนื่องมาจากมีการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมมาจากต่างประเทศซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุม และการโฆษณานั้นย่อมสิ้นสุดไปพร้อมกับการถ่ายทอดสดรายการนั้น ๆ มิได้ปรากฏให้เห็นอยู่ตลอดไปเหมือนดังเช่นการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดภายในราชอาณาจักร บทบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๓

ย่อโดย นายเถกิงเกียรติ จันทร์พูล
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวไพรยา ทศนสกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔

หมายเหตุ

- คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
- มาตรา ๒๙ เป็นบททั่วไปว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย
- มาตรา ๔๓ เป็นเรื่องสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ